

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικοῦ :

Ἐξωτερικοῦ :

Ἑτησίᾳ δρ. 8,—
Ἑξαμηνίῳ 4,50
Τριμηνίῳ 2,50

Ἑτησίᾳ φρ. 10,—
Ἑξαμηνίῳ 5,50
Τριμηνίῳ 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἑσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λαπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρθάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 20ῶς

Ἐν Ἀθήναις, 1 Ἰουνίου 1913

Ἔτος 35ον.—Ἀριθ. 27

Η ΚΡΙΝΙΩ

ΑΣΠΡΟ ΜΕΡΜΗΓΚΙ, ΚΟΡΙΤΣΑΚΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'. (Συνέχεια).

— Καλὰ λέτε, κύριε Τερμίτη, ἀπεκρίθη ἡ Κρινιώ πρέπει νὰ φυλάγουμαι.

— Ναί, παιδί μου καὶ νὰ μὴν ἐμπιστεύσῃς, νὰ μὴ ξανοίγῃς. Νά, κύριε, βλέπεις ἐκεῖ πάνω, ὅς ἐκεῖνο τὸ κλαδί, ἓνα πουλί μὲ μαῦρο κεφάλι;

— Μάλιστα, τὸ βλέπω...

— Τὸ λένε Καλογρήτσα καὶ εἶνε ἐχθρὸς φοβερός!

— Καὶ ἔμῳς εἶνε τόσο ἔμμορφο!

— Δὲν ἔχει νὰ κάνῃ ἡ ἔμμορφη! Ἄν αὐτὴ ἡ Καλογρήτσα μᾶς ἐβλεπε τώρα, θὰ ἐπέφετε ἀπάνω μας καὶ θὰ μᾶς ἔκανε καὶ τοὺς δύο μας μιὰ χασιά! Τὸ ἀηδόνι ποὺ τραγουδεῖ τόσο γλυκά, ὅταν τὰ πάντα κοιμῶνται στὸ δάσος καὶ τὸ γλῶσσό φεγγάρι ἀνεβαίνει στὸν οὐρανόν, — ὁ πυρὺλης ὁ κοκκινολαίμης, ποὺ εἶνε μιὰ χαρὰ νὰ τὸν βλέπῃς καὶ νὰ τὸν ἀκούῃς, — ὁ κορυδαλός, ἡ καρδερίνα, ὅλ' αὐτὰ τὰ ὠραῖα πουλιά ποὺ μᾶς θαμνώνουν μὲ τὰ πτερά τους καὶ μὲ τὰ κελαδήματα, εἶνε πλάσματα ποὺ τρέφονται μὲ μερμήγκια. Εἶνε ὁ σκληρὸς νόμος τῆς φύσεως: κάθε ζωντανὸ τρώγει τὸ ἄλλο ζωντανόν, ποὺ τοῦ χρειάζεται γιὰ νὰ ζήσῃ. Νά, καὶ 'μεῖς τὴν χειμῶνα, θὰ φάμε τῆς μελιγρῆς μας, ἐκτὸς ἂν φαγοῦμε προττήτερα ἀπὸ κανένα ἄλλο μεγαλῆτερο ἔντομο ἢ πουλί.

— Τί φοβερό! εἶπε ἡ Κρινιώ.

— Φοβερό-ξεφοβερό, αὐτὸ εἶναι! εἶπε ὁ σοφὸς Τερμίτης. Πρέπει κανεὶς νὰ τὰ ξέρεῖ ὅλα καὶ νὰ φυλάγεται. Ἀλλὰ στάσου γιατί ἐφθάσαμε... Μπᾶ!

Τὴν στιγμὴν ἐκείνη, καθὼς ἐτοιμάζετο νὰ τριγυρίσῃ ἓνα φυλλαράκι ποὺ τοῦ ἔφραζε τὸ δρόμο, εἶδε μὲ μεγάλη του ἐκπληξί, ὅτι ἓνας μεγάλος βάλτος ἀπλῶνε μπροστὰ του τὰ θοὰ τὰ κιτρι-

νωπὰ νερά, ποὺ τὰ ἐρρυτίδωνε ὁ ἀέρας.

— Διάβολε, εἶπε νὰ κάτῃ ποὺ δὲν μποροῦσα νὰ τὸ προβλέψω! ἡ βροχὴ γέμισε αὐτὸ τὸ λάκκο.

— Δὲ θὰ μπορέσωμε νὰ περάσωμε, ἐκτὸς ἂν κάμωμε ἓνα μεγάλο γύρο, εἶπε ἡ Κρινιώ.

— Ναί, αὐτὸ θὰ κάνατε σεῖς, τὰ μερμήγκια τῆς χώρας ποὺ ἔχει ἄσπρους ἀνθρώπους. Ἐγὼ ὅμως, ποὺ ἔρχομαι ἀπὸ μακριά, ξέρω πράγματα ποὺ δὲν τὰ ξέρετε σεῖς. Κύνταξε, μικρὴ μου. Κάθε φορὰ ποὺ φυσᾷ ἀέρας, βλέπεις πῶς ἓνα ξερόφυλλο, πεσμένο στὸ νερό, ξεκινᾷ καὶ φθάνει πλέωντας ὡς τὴν ἀπέναντι ἄκρη, καὶ ἔπειτα πάλι, ποὺ τὸ παίρνει ὁ ἀέρας, γυρίζει ὀλόγυρα στὸ βάλτο καὶ ἐγγίζει τῆς ἄκρης του; Θὰ σταθοῦμε ἀπάνω ὅς αὐτὸ τὸ φύλλο, τὸ πιὸ ξερὸ καὶ ἐλαφρὸν ἀπ' ὅλα, καὶ αὐτὸ θὰ μᾶς βγάλῃ ἀντίκρυ μιὰ χαρὰ. Ἐλα!

Ἡ Κρινιώ ἀπομέσας τῆς ἐφοβούταν. Ἀλλὰ πῶς νὰ τολμήσῃ νὰ δείξῃ τὸ φόβο τῆς στὸν Τερμίτη, ποὺ βέβαια θὰ τὴν ἐμάλωνε αὐστηρὰ ἢ θὰ τὴν ἐκφοροῖε σκληρὰ;... Αὐτὸ συλλογίζονταν ἀκόμη καὶ δὲν ἤξευρε τί νὰ κάμῃ, ὅταν ὁ σύντροφός της, γλιστρώντας ἀπὸ πάνω ἀπὸ ἓνα χορτάρι, ποὺ ἀγγίζει ἴσα-ἴσα τὸ ξερόφυλλο, κατέβηκε καὶ στάθηκε ἐπὶ αὐτοσχέδιο πλοίαριο. Μ' αὐτὸ ξεθαρρεύτηκε ἡ Κρινιώ, δὲν ἐδίστασε πιά, (*) ἔκαμε καὶ αὐτὴ τὸ ἴδιο, καὶ σὲ λίγο βρέθηκε κοντὰ στὸν Τερμίτη, ἀπάνω στὸ ξερόφυλλο.

Ἡ προφητεία τοῦ γέρου

(*) Ἰδε εἰκόνα προηγουμένου φύλλου, σελ. 208.

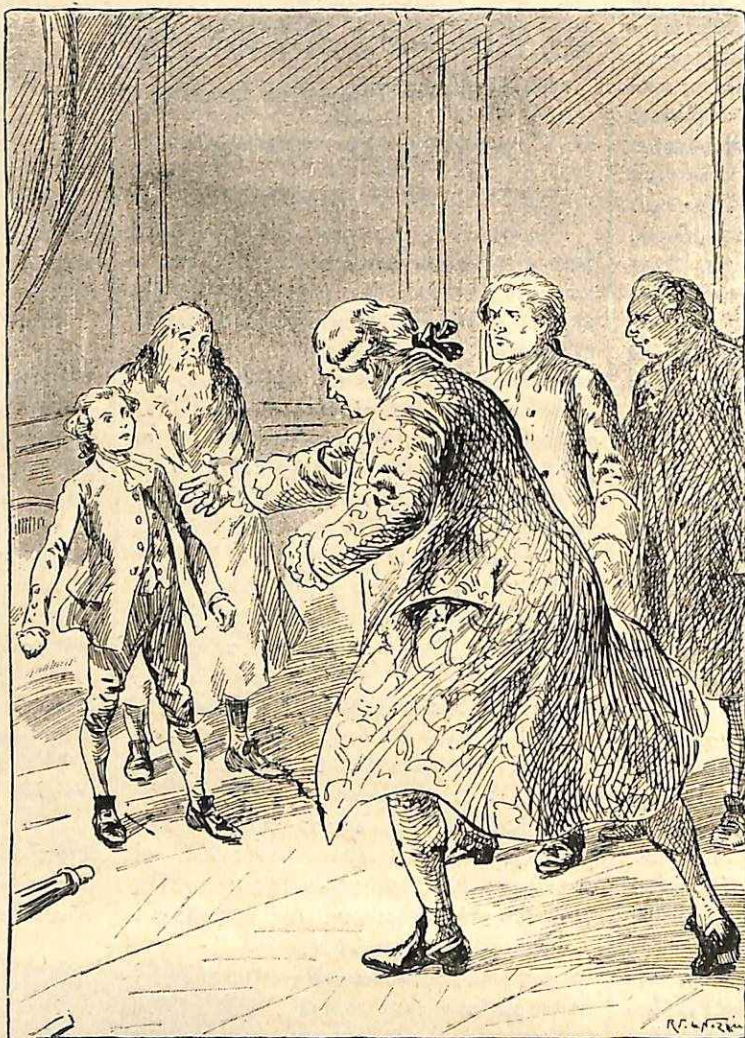
«Βλέπεις ἐκεῖ - πάνω ἓνα πουλί!...» (Σελ. 213, στ. α')

πτωμάτων αυτών, άλλα ποντίκια αναβαίνουν κ' εξακολουθούν να δαγκάνουν το κρέας του. Πηδᾷ, τρέχει, φωνάζει... άλλ' ή φωνή του μόλις αντηχεί εις την σιγήν τής ειρηνικής.

Εν τούτοις ή ήρωική του άμυνα φοβίζει κάπως τόν έχθρόν. Τριγύρω του σχηματίζεται κύκλος κενός. Αναπνέει, άλλ' όχι δια πολύ, διότι και πάλιν τὰ δοντάκια, τὰ φοβερά δοντάκια, ξεσχύζον τὸ κρέας του. Το αίμα του ρέει. Πηδᾷ, κτυπᾷ, σκοτώνει και κερδίζει ακόμη δλίγας στιγμάς ανακωχής. Κατό-

εμεγάλωσεν, άποσπᾷσας μερικάς πέτρας με τὰ χέρια του.

Μόλις τὸν εἶδεν, ή αλώπηξ ἐτράπη εις φυγήν, ὡς δια νὰ τῷ δείξῃ τὸν δρόμον. Θαρραλῶς, ὁ μικρὸς εἰσχωρεῖ μετὰ τὸ κεφάλι εἰς τὸ στόμιον τοῦ ὑπογείου ἐκείνου διαδρόμου. Ἐρπεί, βοηθούμενος μετὰ τοὺς ἀγκῶνας καὶ μετὰ τὰ γόνατα, βλέπει δὲ μετὰ μεγάλην του εὐχαρίστησιν, ὅτι ὁ διάδρομος, ὁ ὁποῖος ἄλλοτε ὅλ' ἤτο ὑδραγωγὸν, ἀντὶ νὰ στενεύῃ, ὅπως ἐφ' ἐβήθη κατ' ἀρχάς, ἀπεναντίας ἐγένετο πλατύτερος.

«Έννοια σου, καχύποπτε, καὶ θὰ ἴδῃς τί σὲ περιμένει!» (Σελ. 206, στ. γ.)

Ο ἀπρόοπτος ἐπισκέπτης.

«Μιά ἄλεπού!.. ἐφώνησεν ὁ Μπόμπης· Μιά ἄλεπού!.. Μὰ τότε λοιπὸν ἐσὺ ὦρα!»

Καὶ ὁ μικρὸς, τὴν εὐφύαν τοῦ ὁποῖου ἐπηύξανεν ὁ ἄμεσος κίνδυνος, ἔκαμε τὸν ἐξῆς ὁρθότατον συλλογισμόν:

Ἡ ἄλεπού ἐκείνη ἤρχετο φυσικὰ ἀπέξω, ἀπὸ μίαν τρύπαν, ἀπὸ ἓνα δρόμον. Διατὶ λοιπὸν καὶ αὐτὸς, ὁ ὁποῖος δὲν ἦτο πολὺ μεγαλότερος, νὰ μὴ δοκιμάσῃ νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὴν εἰρκτὴν του διὰ τῆς αὐτῆς τρύπας, διὰ τοῦ αὐτοῦ δρόμου;..

Ἦτο ἄλλως τε ή τελευταία ἐλπίς σωτηρίας πεῦ τοῦ ἔμεινε...

Μὲ τρία πηδήματα, ὁ μικρὸς τζόκευ εὗρεθι κοντὰ εἰς τὴν τρύπαν, τὴν ὁποῖαν

Ὁ Μπόμπης εξακολουθεῖ νὰ ἔρπη, καὶ τώρα εὐρίσκεται εἰς πλήρη σκότος. Προχωρεῖ... μαντεύει ὅτι ἔκαμεν ἤδη πολὺν δρόμον καὶ συμπεραίνει ἐκ τούτου, ὅτι ὁ ὄχτος ἐκείνος κάπου ὅλ' ἐβγαζεν εἰς τὸ φῶς, εἰς τὸν ἀέρα, εἰς τὴν ἐλευθερίαν.

Διαρκούσης τῆς ἐπιπόνου αὐτῆς πορείας εἰς τὸ σκότος καὶ εἰς τὴν ὕγρασιν, τὰ χέρια του συνήντησαν πολλὰς τὸ γλοιῶδες δέρμα σιγαμῶν ζώων, ὄφειων, φρύνων, σαλαμανδρῶν. Ἀλλ' ἐξακολουθεῖ νὰ προχωρῇ.

Δυστυχῶς ή κεφαλή του προσκρούει

ἐξαφνα εἰς μίαν πέτραν. Ὑψηλαφεῖ γύρω του ἄλλὰ πούθενά δὲν εὐρίσκει διόδον. Εἰσῆλθε λοιπὸν εἰς ἀδιέξοδον;

Πρὸς ἐπιμέτρον, ὁ ἄηρ ἀραιούται εἰς τὸν στενὸν διάδρομον, τὸν ὁποῖον τὸ σῶμά του φράττει ἐξ ὁλοκλήρου, καὶ ὀδυςτυχῆς Μπόμπης μόλις καὶ μετὰ βίας ἀναπνέει. Ταῦτιά του βρίζουν, οἱ κρόταφοὶ του κτυποῦν... πνευστιᾷ... ὅλ' ἡποθυμῇ...

Ἐξαφνα αἰσθάνεται ἐλαφρὰν πρόσψαυσιν εἰς τὸ πρόσωπον.

«Πάλι ποντίκια; συλλογίζεται ἀπηλπισμένος· ή κανένα ἄλλο ζῶον χειρότερο;..»

Ἐξ ἐνστίκτου, ἀπλώνει τὸ χεῖρ καὶ συλλαμβάνει τὴν δασύτριχον οὐρὰν τῆς αλώπεκος, ή ὁποία, χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ, ἤρχετο πάλιν νὰ τὸν σῶσῃ. Ὁ Μπόμπης ἀρπάζεται ἀπεγνωσμένως ἀπὸ αὐτὴν τὴν οὐρὰν. Τίποτε πλέον δὲν ὅλ' τὸν ἔκαμνε νὰ τὴν ἀφίσχῃ!

Τὸ ζῶον, εἰς τὴν ἐξαφνικὴν αὐτὴν σύλληψιν, στρέφεται κατ' ἀρχάς διὰ νὰ δαγκάσῃ· κατόπιν ὁρμᾷ μετὰ ὅλην τὴν δύναμιν πρὸς τὴν ἐξόδον, τὴν ὁποῖαν ἐκείνο ἐγνώριζεν, ἄλλὰ τὴν ὁποῖαν ὁ Μπόμπης δὲν ὅλ' κατάρθωνε νὰ εὗρῃ μόνος του, διότι ἠνοιγέτο εἰς τὸν ἐπ' αὐτὸν ὁδὸν τοῦ διαδρόμου καὶ ἦτο φραγμένη ἀπὸ χῶματα καὶ ξηρὰ φύλλα.

Ὁ μικρὸς τζόκευ ἠκούσθησε τὴν κίνησιν τοῦ ζώου καὶ μετὰ τὸ κεφάλι του ἀπώθησε τὸ ἐλαφρὸν στῶμα τοῦ χῶματος. Δροσερὸς κ' εὐεργετικὸς ἄηρ εἰσῆλθε συγχρόνως εἰς τοὺς πνεύμονάς του, ἐπαναφέρων εἰς αὐτὸν τὴν ζωὴν, ή ὁποία ἦτο ἐτοιμὴ νὰ σβύσῃ.

Ἡ ὁρατὴν ξηρῶν φύλλων τῷ ἀπέδωσε τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας, διότι τὰ φύλλα αὐτὰ ἦσαν ἐνδεΐξες, ὅτι ἐπλησίαζεν εἰς τὸ ποθὸν τέρας.

Πραγματικῶς, μετὰ μεγάλην του χαρὰν εἶδε μετ' ὀλίγον τὸν διάδρομον νὰ εὐρύνεται καὶ νὰ καταλήγῃ εἰς μίαν μεγάλην ὀπὴν ἐν τῷ μέσῳ ἐνὸς λόφου, τὴν ὁποῖαν οἱ ὄχμοι ἀπέκρυπτον ἀκόμη.

Ἀπώθησε τὰ κλαδιά ἐκείνα, χωρὶς νὰ αἰσθανθῇ τὰ κινήματα τῶν ἀνασπῶν, καὶ κατέπεσεν ἐξηντημένος, ἄλλὰ εὐτυχῆς, παρὰ τὸ χεῖλος τῆς ὀπῆς. Ὁ ἥλιος, ὁ καλὸς ἥλιος, τὸν ὁποῖον δὲν ἤλιπε πλέον νὰ ἐπανίδῃ, τὸν ἐ-

ὀχμῶσε κατ' ἀρχάς, ἔπειτα δὲ τὸν ἐξέστανε καὶ τὸν ἐνεψύχωσε μετὰ τὸ εὐεργετικὸν του θάλπος.

Εἶχε σωθῇ! Οὐτε ὁ ἴδιος δὲν ἡμπορούσε νὰ τὸ πιστεύσῃ...

Ἐκύτταζε τὸν ὠραῖον κυανοῦν ὁδὸν τοῦ οὐρανοῦ, ἤκουε τὰ κελαδῆματα τῶν πτηνῶν, ἐβλεπεν ὁλόγυρα τὴν πεδιάδα ὁρυπνιζομένην ὑπὸ τὴν πρωϊνὴν ὁμίχλην, καὶ ἔλα τῷ ἐφαινοντο ὡς ὄνειρον.

Ἀλλ' αἱ οἰσιμέμει κάλτσαι του, τὸ κουρελιασμένον πανταλόνι του, τὰ αἱματωμένα πόδια του, τὸν ἐπέβαιν ὅτι δὲν ὄνειρεύετο, ἀλλ' ὅτι πράγματι διεσώθη ἀπὸ τὸν κίνδυνον νὰ μείνῃ ἐκεῖ· μέσα, εἰς τὴν ἀπαισίαν τρώγλην, διαπαντὸς καὶ νὰ φαγωθῇ ζωντανὸς ἀπὸ τὰ ποντίκια!

Ἀντιγρύ του, ἓνα ζῶον διασχίζει τὸν ἐξοχικὸν δρόμον καὶ ἐξαφνίζεται εἰς μίαν λόγμην. Ὁ Μπόμπης τὸ ἀναγνωρίζει καὶ τοῦ στέλλει μακρόθεν ἓνα φιλί. Διότι τὸ ζῶον αὐτὸ εἶνε ὁ σωτήρ του, ή εὐεργετικὴ αλώπηξ πεῦ ἤλθε νὰ τὸν εὗρῃ

εἰς τὴν μαύρην κόλασιν του καὶ νὰ τὸν ὀδηγήσῃ πρὸς τὴν ζωὴν, πρὸς τὸ μέλλον, πρὸς τὴν εὐτυχίαν!

Καὶ ὁ Μπόμπης τὰ βλέπει πάλιν ὅλα ὠραῖα καὶ ρόδινα.

Εἶχε γλυτώσῃ ἀπὸ τὸν Μαύρον Πύργον!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

ΔΥΣΑΡΕΣΤΟΣ ΑΦΥΠΝΙΣΙΣ

Ἡ ὁργὴ τοῦ κόμητος Μουσού.

Ὁ κόμης Μουσού ἐξύπνησε μετὰ κακὴν διάθεσιν, ὅπως ἄλλως τε τῷ συνέβαινε συχνὰ μετὰ τὰ ὄργιά του.

Μόλις ἀνοίξε τὰ μάτια, ἀνεκάθησεν ἐπὶ τῆς κλίνης του, ἔπιασε μετὰ τὰ δύο του χέρια τὸ κεφάλι του, πεῦ τοῦ ἐπονούσε, ἐγέμισεν ἓνα ποτήρι καὶ τὸ ἤπιεν ἀπλήστως, διὰ νὰ σβύσῃ, ὅλ' ἔλεγε, τὴν πυρεταῖαν πεῦ εἶχεν ἀνάψῃ εἰς τὰ σπλάχνα του τὸ κρασί.

Κατόπιν προσεπάθησε νὰ συγκεντρώσῃ τὰς ἰδέας του.

Ἐνεθυμεῖτο ἀμυδρῶς, ὅτι κατὰ δυσάρεστον τῷ συνέβη τὴν νύκτα, ἄλλὰ τί ἀκριβῶς δὲν ἤξευρε.

Ἐξαφνα ἐκτύπησε τὸ μέτωπόν του.

— Διάβολε! ἀνέκραξε, θυμήθηκα!.. Ἐκεῖνο τὸ παληόπαιδο πεῦ μοῦ ἐκλεψε τὸ μυστικὸν μου!.. Εὐτυχῶς πεῦ τὸ ἔπιασα ἐγκαίρως, καὶ πεῦ τώρα βρίσκεται κλεισμένο στὸ μπουζουρί!..

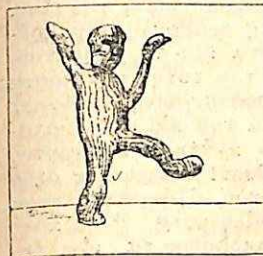
Μοχλοθρόν μειδιάμα ἐφώτισε τὴν πελιδνὴν ὄψιν τοῦ κόμητος.

— Ὅσο βρίσκειται κατ' ἐμέσα, ἐξηκούσθησε, δὲν ὑπάρχει κίνδυνος νὰ με προδώσῃ σὲ κανένα. Καὶ τί μ' ἐμποδίζει νὰ τὸν κρατήσω φυλακισμένο, ὡς πεῦ νὰ πεθάνῃ ὁ τρελλοθεὸς μου;.. Ὡ, βέβαια, αὐτὸ ὅλ' κάμω! Ἐπιτέλους ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ κἀνω ὅ,τι θέλω στὰ κτήματά μου, καὶ κανεὶς βέβαια δὲ ὀχλῶ νὰ μοῦ γυρέψῃ τὸ παληόπαιδο, πεῦ νὰ τὸ πάσῃ ὁ διάβολος. Ἐπειτα, ὅταν πιά δὲν ὅλ' τὸ φοβούμαι, τὸ ἐλευθερώνω.

(Ἐπείτα συνέχεια)

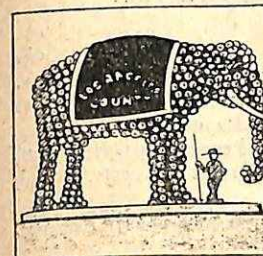
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Ἀνθρωπόμορφος ρίζα

Ἀντιγράφουμεν ἐδῶ ἐκ φωτογραφίας μίαν περίεργον ρίζαν, εὐρεθεῖσαν ἐσχάτως εἰς ἓνα κήπον τῶν περιχώρων τῆς Ρουένης. Ὅπως βλέπετε, ή ρίζα αὐτὴ ἔχει μορφήν ἀνθρώπου χορεύοντος τὸ κέικ-οῦόκ.

Πρωτότυπος ρεκλάμα

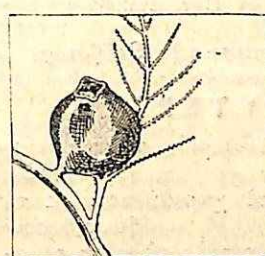

Εἰς τὸ Λος-Ἀντζελοσ τῆς Καλιφορνίας, ἓνας μεγαλόπορος γεωμήλων κατεσκευάσεν ἐσχάτως ἓνα ὠραῖον ἐλέφαντα, φυσικοῦ μεγέθους, ὁλόκληρον ἀπὸ πατάτας. Ὁ ἐλέφας αὐτὸς ἐστάλῃ εἰς μίαν Ἐκθεσιν γεωρρικῶν προϊόντων καὶ ἐθαυμάσθη ποῦ.

Ἀνωτέρα Σχολή

Εἰς μίαν συνοικίαν τοῦ Λονδίνου ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας Ἀνωτέρα Σχολή... Λωποδυτῶν. Ἡ τέχνη τῆς λωποδυσίας, καὶ ὅλα τῆς τὰ τεχνάσματα, ἐδιδάσκοντο εἰς μικροῦς μάγκας, ὑπὸ ἀνεγνωρισμένης ἱκανότητος ὀρχικλεπτῶν. Μαθιῖται καὶ διδασκάλοι κυνελήφθησαν.

Φυτόν σαρκόδορον.

Τὸ φυτόν αὐτὸ ὑπάρχει εἰς μερικά ἔλη βαθέα καὶ συλλαμβάνει ὅλα τὰ ἔντομα, τὰ ὁποῖα ἐπικάθονται ἐπὶ τοῦ ἄνθους του. Κλεισμένου τοῦ ἄνθους τούτου μετὰ δύναμιν, τὰ ἔντομα συνθλίβονται, λυώνουν καὶ... καταβροχθίζονται! Εἶδη ταιούτων σαρκόδορων φυτῶν ὑπάρχουν πολλά.

Ἑβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοί

α'.) Παίγνιον

Ἐστάλῃ ὑπὸ τοῦ Τολμηροῦ Ἀεροπόρου

ΚΥ	ΜΥ	ΚΟ	ΦΩ
ΜΗ	ΤΙ	ΛΟ	ΚΑΙ
ΔΗ	ΚΛΑ	ΦΩΝ	Α
ΜΕ	ΝΑΙ	ΖΟ	ΝΗ

Νὰ συναρμολογηθῇ αἱ συλλαβαὶ οὗται, ὥστε νὰ σχηματισθῶν πεντε ἑλληνικαὶ ἀπεικταὶ ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ.

β'.) Διὰ τοὺς Γαλλομαθεῖς

Ἐστάλῃ ὑπὸ τοῦ Γενναίου Πυροβολητοῦ

M...x v...t t...d q...e j...s

Νὰναγνωσθῇ ή γαλλικὴ αὐτὴ παροιμία.

γ.) Μαγικὴ Εἰκὼν

Ἐστάλῃ ὑπὸ τοῦ Ἑλληνος Σημαιοφόρου

Με ποῖον συνομιλεῖ αὐτὸς ὁ κύριος;

Δηλώσεις: Κάθε συνδρομητῆς, ἀγοραστῆς ή ἀναγνώστης τῆς Διαπλάσεως, ἀπὸ τὰς Ἀθῆνας, τὰς Ἐπαρχίας καὶ τὸ Ἐξωτερικόν, εἰμπορεῖ νὰ σταλῇ τὰς λύσεις εἰς τὸ γραφεῖόν μας (38, ὁδὸς Εὐριπίδου), συνοδεύων τὴν ἀποστολὴν του με μίαν δεκάραν ή με ἓνα δεκάλεπτον γραμματόσημον. Τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν λυτῶν θὰ δημοσιευθῶν. Ἀναλόγως δὲ τοῦ ποσού, τὸ ὁποῖον ὀλιποτελεσθῇ, ὅλ' ἐγγράψωμεν καὶ πάλιν διὰ κλήρου μερικὸς λύτας ὡς συνδρομητῆς τῆς Διαπλάσεως δωρεάν.

Λύσεις τοῦ 25ου φύλλου

α'.) Λευκόχρυσος, ὑδράργυρος, κασσίτερος, ὀρείχαλκος. — β'.) Τὸ γατάκι ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰ μαλλιά του. — γ'.) Pierre qui roule n'amasse pas mousse.

Ιδω τον Ό-
δηγόν του

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Συνδρομή-
του, Κεφ. Β

ΑΙ ΕΛΠΙΔΕΣ ΜΑΣ

Βροντόφωνοι από μικρού ακόμη αντί-
χουν επί των ακτών της «Ελλάς των
Ελληνικών» τηλεβόλων αϊ βρονταί, και
οι νικητήριοι παϊάνες ανέκαλουν εις την
ζωήν χρόνους ἀμνήτου δόξης και πα-
τριωτισμού. Από των ἐνδόξων της Σαλα-
μίνος υδάτων ἐξώρμησεν ὡς και πρὶν ὁ
«Ελληνικός» στόλος και κατήγαγε νίκας
περιφανείς, ἀνταξίας τῶν γεραῶν και ἐν-
δόξων αὐτοῦ προγόνων. Τάφροστεφά-
ναι κύματα τοῦ Αἰγαίου, ἀλλήλοισθού-
μενα εὐχαρίστως ἔφερον πρὸς τὰ ἐμπρὸς
τὰ σκάφη της ἐλευθερίας και τοῦ πολι-
τισμοῦ, ἐνῶ ὁ «Ελλην ναύτης» εἰς πᾶσαν
πυρρὴν αὐτῶν ἀνεγίνωσκε μίαν χρυσὴν
σελίδα δόξης και θριάμβου. Ἐλευθερία
χάρις εἰς τὸν Ἑθνικὸν μας στόλον τώρα,
ἀπὸ ἀλλογενῶν ἀπὸ τὸν βαρὺν της τυραν-
νίδος ζυγόν, τὰ «Ελληνικά» νησιά βαυκα-
λίζονται ἀπὸ ἑνα πόνον, στηρίζονται εἰς
μίαν ἐλπίδα, ἀγωνίζονται δι' ἑνα καί μόνον
ὑψηλὸν σκοπὸν, νὰ μείνουν «Ελληνικά»
ὡς τὰ κατέστησεν ὁ τρισέκοτος ἡμῶν
στόλος, ὡς τὰ προώρουν ἱστορία τριχι-
λίων ἐτῶν. Δυστυχῶς ὅμως τὸ πρᾶγμα
δὲν περιορίζεται μέχρις ἐδῶ· ἐν μέσῳ
πολεμικοῦ και διπλωματικοῦ κυκεῶνος
ἀγωνίζονται σφαδάζοντα ἀκόμη ξενοκρα-
τούμενα νησιά, μεταξὺ δ' αὐτῶν, φρεῖ!
κύπτει ἀκόμη ὑπὸ τὸν βρετανικὸν λείοντα
καὶ ἡ δυστυχισμένη καὶ πτωχὴ ἡμῶν
Κύπρος. Ἐν τούτοις, μὴ γλυκερὰ ἐσω-
τερικὴ φωνὴ μᾶς φωνάζει, ὅτι καὶ ὁ
ἰδικὸς μας καιρὸς δὲν εἶνε μακρὰν και
ἡ ἰδική μας ἀποκατάστασις δὲν θὰ βρα-
δύνῃ νὰ ἔλθῃ. Παρήλθε πλέον διὰ τὸν
«Ελληνα» ὁ καιρὸς της ὑποταγῆς και ἀπελ-
πισίας, ἀνέτειλεν ἤδη ὁ ἥλιος τῶν ἐλπί-
δων. Ἀς κρῶζοντες ὡς ἀπαίσιον κώρας
οἱ ἐχθροὶ της πατρίδος. Ἡ «Ελληνική»
σημαία νικητρία θὰ ὑψωθῇ ἀπανταχοῦ
τοῦ «Ελληνισμοῦ», τὰ νησιά μας ὅλα θὰ
ἐλευθερωθῶν, ἡ Κύπρος μας θὰ γίνῃ
ἐλευθερία και «Ελληνική», αἱ δὲ σημεριναὶ
ἀγωνίαι θὰ λησμονηθοῦν εἰς τὰς θερμὰς
μητρικὰς ἀγκάλας, ὡς πομφόλυγες διαλυ-
θεῖσαι, ὡς νέφη ἀκίνητα και διαβατικά.
Κύπρος
Ἑθνικός Στόλος

Η ΕΙΡΗΝΗ

Ἡ Κυρία Ἐυπνὸν:—Γιὰ πές μου,
Κώστα, τί νέα; θάχωμε πᾶ τὴν εἰρήνην;
Ὁ Κύριος:—Θὰ τὴν ἔχωμε ὡς τὴν Κυ-
ριακήν, γιὰτὸ εἶμαι βέβαιος.
—Δόξῃ τῷ Θεῷ ποῦ θὰ ἡσυχάσωμε
και ἀπὸ ποῦ τῶμαθες;
—Νά, ἀπὸ ἐνα γράμμα ποῦ πῆρα ἀπὸ
τὸ Λονδίνο πρὶν τέσσαρες μέρες, ἀπὸ
τὸν ἐξάδελφόν μου Γιάννη.
—Καὶ γιὰτὶ δὲν μοῦ τῶλεγες νὰ χαρῶ
καὶ ἐγώ;
—Γιὰτὶ περίμενα τηλεγράφο γιὰ νὰ
βεβαιωθῶ· ἐπειδὴ μοῦ ἔγραψε ὁ Γιάννης
πὺς θὰ μοῦ τηλεγραφήσῃ στὰ οἴγουρα.
—Θὰ σοῦ τηλεγραφοῦσε γιὰ τὴν εἰ-
ρήνην;

—Ναί, και σήμερα πῆρα τὸ τηλεγρά-
φημα και μοῦ λέγει πὺς φεύγει τὴν
Τρίτη ἀπὸ τὴν Μασσαλία μετὰ τὸ Μεσσα-
ζερὶ.

—Καλέ, ἔλα στὰ σωστά σου! τείναι
αὐτὰ ποῦ λές; τί γυρεύει στὴ Μασσαλία
και στὸ Μεσσαζερὶ ἡ εἰρήνη;

—Αὐτὸ ποῦ σοῦ λέγω και νὰ εἰτοιμά-
σῃς τὸ δωμάτιο ποῦ βλέπει στὸν κῆπο
και νὰ βάλῃς δυὸ κρεβάτια γιὰτὶ θαρρῶ
πὺς θὰ φέρῃ και τὸ παιδί της.

—Τὸ παιδί της; Χριστὸς και Πανα-
γιά! ἔχει παιδί ἡ εἰρήνη; μοῦ φαί-
νεται πὺς δὲν εἶσαι στὰ καλά σου γιὰ νὰ
φρονάζῃ τὸν Παπὰ Στέφο και σὲ διαβάσῃ.

—Φώναξέ τον, γιὰτὶ ἔχεις ἀνάγκη ἀπὸ
διάβασμα, ἀφοῦ μὴ ὥρα τώρα σοῦ κο-
πανὸ νὰ εἰτοιμάσῃς γιὰ νὰ δεχθῶμε τὴν
ἐξαδέλφη μου και σὺ τὸ γουδί τὸ γουδο-
χέρι, κάνεις πὺς δὲν καταλαβαίνεις.

—Καλέ, δὲ λές πὺς τάχατες και μοῦ
λές γιὰ τὴν ἐξαδέλφη σου, ὅταν ἐρωτῶ
γιὰ τὴν Εἰρήνην τῶν Βαλκανικῶν μετὰ τὴν
Τουρκία!

Δύναμις της Θελήσεως

Η ΛΕΥΤΕΡΙΑ

Ἄνοιξε, ὦρῃα Λευτεριά, τὰ γιγαντο-
[φτερά σου,
Πέτα σὲ χῶρες σὲ χωριά ποδοῦνε τὴ
[θωριά σου.
Σκόρπισε αὔρες δροσερὰς σὲ μέρη σκλη-
[ρωμένα,
Καὶ θε νὰ λάμψουνε χαρὰς σὲ πρόσωπα
[θλιμμένα.
Σηκώθῃ δούλος, τρομερός, κυτπὶ τὸν
[κυριό του,
Κι' ἦλθε γι' αὐτόνε ὁ καιρὸς νὰ βρῇ τὸ
[δικαίό του.
Τὸ ὄνομά σου τὸ γλυκὸ ρυαὶ καλάρυζει,
Και συντροφία μετὰ τὸ πουλί, αὐρὰ τὸ ψι-
[θυρίζει.
Στὴ δὶάδα σου μεριάζωντας και θάλασσας
[και ὄρη,
Σὲ προσκυνοῦνε, κράζοντας, «χαῖρε της
[Νίκης κόρης»!
Ρόδου Μοσχοβόλημα

ΕΝΑ ΚΑΛΟ ΠΑΙΔΙ

Μεταξὺ τῶν συμμαθητῶν μου ὑπάρχει
και κάποιος Γεώργιος, ὁ ὁποῖος, ἂν και
εἶνε υἱὸς ἐνὸς πτωχοτάτου χωρικοῦ, ἐν
τούτοις ὑπὸ πάντων ξελεύεται διὰ τὸν
καλὸν του χαρακτήρα και διὰ τὴν ἐπι-
μέλειαν του. Εἶνε κυριολεκτικῶς ὁ τύ-
πος τοῦ καλοῦ μαθητοῦ. Ποτὲ δὲν κατα-
δέχεται νὰ φλυαρήσῃ οὐδὲ νὰ ἔλθῃ εἰς
φιλονεικίαν μετὰ κανένα. Καὶ δι' αὐτὸ ὅλοι
οἱ συμμαθηταὶ μου τὸν ὑπεραγαποῦν και
τὸν ἐκτιμοῦν. Προχθὲς ἦλθα εἰς λόγους
μετὰ τὸν Παρ... και ὅταν ἐπαύσαμε πλέον
καὶ ἔφευγα, τοῦ ἐπιθύρησα «ἐννοια σου,
ἀθλίε, θὰ σὲ διορθώσω, ἐγώ, καλὰ».
Στραφεὶς τότε πρὸς ἐμὲ ὁ παρρησιακό-

μενος Γεώργιος, μοῦ λέγει μετὰ φθορὰ ἀδελ-
φικό: «Ποτὲ ἄραγε δὲν ἀκουσες ὅτι πρέ-
πει ν' ἀποστρέφεσαι τὴν ἐκδικήσιν;» Σκέ-
φθηκα ὀλίγον, καὶ ἔπειτα τοῦ ἀπήντησα:
«Ναὶ δυστυχῶς, πολλοὶ μοῦ τὸ εἶπαν...»
Τόσο μόνον· δὲν ἠδυνήθην νὰ τοῦ εἶπω
περισσότερα.

Καὶ ἔφυγα κατεντροπισμένος, ἀλλὰ
και ὠφελιμένος, διότι ἀπέκτησα τὴν πε-
ποιθήσιν, ὅτι ἡτο καιρὸς πλέον νὰ ἐγκατα-
λείψω τὸ πάθος της ἐκδικήσεως, ζηλεύον
τὸ πτωχότατο αὐτὸ παιδί, ἀλλὰ εὐτυχέ-
στερο ἀπὸ πολλὰ ἄλλα πλῆθυσια.

Ζηλωτὴς τοῦ Δημοσθένους

ΜΕΓΑΛΗ ΜΥΤΗ

Κάποιος Κύριος εἶπε μὴ νύκτα στὸν
ὑπηρέτη του ν' ἀνάψῃ τὸ κερί εἰς τὸ
μαγειρεῖο ἐπειδὴ τοῦ ἔσβυσε ἐξ ἀπροσε-
ξίας.

«Πρόσεξε ὅμως, Γιάννη, νὰ μὴ κτυ-
πήσῃς πουθενά, στὸ σκοτάδι», τοῦ εἶπε.
Προσεκτικῶς εἰς τὴ συμβουλή, ὁ ὑπηρε-
τὴς ἔπλωσε πρὸς τὰ ἔξω τὰ χέρια του,
ἀλλὰ κατὰ κακὴν του τύχην μὴ πόρτα
ποῦ εὗρισκετο μισανοιγμένη, ἐπέσπεσε
ἀνάμεσα στὰ χέρια του και τοῦ ἐκάτα-
φερε ἑνα τρομερὸ κτύπημα κατὰμουτα.
«Εἴ γὰρ ὄνομα Θεοῦ! ἐξεφώνησε ὅταν
ἦλθε στὸν ἑαυτὸ του. Πάντοτε ἀκούγα
νὰ λέν ὅτι ἔχω μεγάλη μύτη, ἀλλὰ ποτὲ
δὲν πίστευα πὺς μπορούσε νὰ εἶνε πῶ
μεγάλῃ ἀκόμη και ἀπὸ τὰ χέρια μου!»

(Ἐκ τοῦ Ἰσπανικοῦ)

Μακρινὸς Πατριώτης

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἐχεμύθεια.
Ὁ μικρὸς Μίμης ἔχει τρεῖς θείας, τὴν
Μαρίναν, τὴν Σοφίαν και τὴν Ἀνδρονίκη.
Μίαν ἡμέραν ἡ Ἀνδρονίκη τὸν ἐρωτᾷ ποῖαν
ἀπ' ὅλας ἀγαπᾷ περισσότερο.
—Δὲν σὰς τὸ λέω, ἀπαντᾷ ὁ μικρὸς, γιὰτὶ
ἂν σὰς τὸ πῶ, θὰ θυμώσῃτε και αἰεῖ, και ἡ
θεῖσα Μαρίνα...

Ἐστᾷλη ὑπὸ τοῦ Ἑνδοσιώδους Ἑλληνοσ.

Εἰς τὰς ἐξετάσεις.

—Δὲν μοῦ λές ἐσύ, Κασταλία Πηγὴ, ὅταν
ἡ λήγουσα εἶνε μακρὰ, ἡ προπαραλήγουσα; ...
Καὶ ἡ Κασταλία Πηγὴ ὁριαμειντικῶς:
—Εἶνε μακρύτερα!

Ἐστᾷλη ὑπὸ της Μικρᾶς Ἀριστοκρατίας.

—Ἐγώ, λέγει εἰς φίλας της ἡ μαμὰ τοῦ
μικροῦ Γιαννάκη, εἶχα πολλὰ και ὥρατα μαλ-
λιά· ἀλλὰ τώρα δὲν ἔχω καθόλου.

—Τί λέτες, καλὲ μαμὰ! φωνάζει ὁ Γιαν-
νάκης· ξεγνάτε ἑνα συρτάρι ποῦ ἔχετε γεμάτο;
Ἐστᾷλη ὑπὸ της Ποιμενικῆς Φλογέρας.

Διὰ τὰς διακοπὰς
προμηθευθῆτε τόμους της «Διαπλάσεως»

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Ἀθήναι, 38 ὁδὸς Εὐριπίδου
τὴν 28ην Μαΐου 1913.

ΣΕ ΛΙΓΟ οἱ περισσότεροι φίλοι μου φεύ-
γουν διὰ τὰς ἐξοχὰς. Τί εὐμορφα και δροσερὰ
γραμμάτια θὰ μοῦ στέλνουν ἀπὸ ἐκεῖ! Ἀρ-
χισαν κηλὸν. Νά, τὸ Ὀνειρώδες Βάλς μοῦ
γράφει σήμερον ἀπὸ τ' Ἀμπελία της Χαλκι-
δος, καὶ μ' ἑνα ἐνθουσιασμὸν διὰ τὴν ὥραιαν
φύσιν ποῦ ἀπολαμβάνει, ἀπερίγραπτον. Κ'
ἐγὼ χαίρομαι, γιὰτὶ ξεύρω ὅτι εἶνε καλὰ παι-
διὰ ὅσα ἀγαποῦν τὴν φύσιν.

Ἐπίσης και ἡ Ἀγνώστου Χ. τὰς ἡμέρας
αὐτὰς τὰς ἐπέσπεσε εἰς τὴν ἐξοχὴν και εἶνε κα-
ταμαγευμένη. Προπάντων ἀπὸ μίαν ἐκδρομὴν,
ποῦ ἔκαμεν εἰς κάποιο ἐκκλησάκι, ἀπεκόμισε
τὰς ὁμοιοτέρας ἐντυπώσεις.

Συμβόλον τοῦ Χριστιανισμοῦ, [νομίζω ὅτι
μετὰ ξαναρώτησες και σοῦ ἀπῆντησα, ὅτι διὰ
τὰς ἰδιοπροσώπων τοῦ κλήρου δὲν εἶμαι ὑπεύθυ-
νος. Ἄλλους εὐνοεῖς συχνότερα, ἄλλους σπα-
νωότερα, και ἄλλους διόλου. Ναί, φυσικὰ, τὰ
παλὰ κομμάτια, ποῦ ἐνεκρίθησαν ἀλλὰ δὲν
ἐκλήρωθησαν ἐπὶ τρεῖς ἢ τέσσαρες ἐβδομάδας,
ταῖς ἡμέραις καὶ κληρῶν ἀπὸ τὰ νεώτερα.
Ὅστε ἀντὶ νὰ παραπονησῇ, στέλλει μου. Σοῦ
συνιστᾷ μάλιστα νὰ στέλλῃς ἀπὸ ἑνα μόνον
κάθε φορὰν, ἀλλὰ καλογραμμένον.

Καὶ σὺ, Τοξότα, μοῦ στέλλεις πολλὰ μαζὶ
διὰ τὴν Σελίδα Συνεργασίας. Τί νὰ τὰ κῶμα,
ποῦ νὰ τὰ βάλω τόσα; Καὶ εἶνε τὸσον κακο-
γραμμένα, ποῦ δυσκολεύονται και νὰ τὰ δια-
βάσω. Ἄν κάθε φορὰν μοῦ στέλλῃς ἀπὸ ἑνα,
γραμμένον μετὰ προσοχῆς, θὰ ἔχῃς μεγαλητέρας
πιθανότητας ἐπιτυχίας.

Ἢ Δοξασμένη Ἑλλάς μοῦ γράφει: «Ὁ
προβιβάσας τοῦ Χιαβάδα καὶ της Κορητι-
κούλας μ' ἐνθουσίασεν. Εἶχες δικαίωμα νὰ τοὺς
προβιβάσῃς, γιὰτὶ γράφουν κατὰ ποιήματα,
ποῦ νομίζεις ὅτι τὰ γράφει κανένας λόγιος.
Μοῦ φαίνεται δὲ ὅτι μετ' ὀλίγον θὰ προβι-
βάσῃς τὸν Τέλλον Ἀγγραν και τὸ Κῆμα,
διότι και αὐτοὶ γράφουν ὥρατα». Κι' αὐτὸ
θὰ γίνῃ.

Μεγάλῃ Καρδίᾳ, χαίρω πάρα πολὺ ποῦ
ἐγίνεαι καλὰ και μπόρεσες νὰ μοῦ ξαναγράψῃς.
Διάβασα τὸ γράμμα σου πρὸς τὴν Κορητι-
κούλα, μοῦ ἄρεσε πολὺ και της τὸ ἔστειλα.
Σ' εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὰς ἐνεργείας, ἀλλὰ
ἡ περὶ ἧς λέγεις δὲν ἐνεργάσῃ ἀκόμη. Ναί,
εἶδες τί καλὴ ποῦ εἶνε ἡ ἀλληλογραφία; Σὲ
κάμνει νάνοις τὸ Λεξικό και νὰ μανθάνῃς
ὅτι δὲν ξεύρεις.

Κ' ἐγὼ μετὰ μεγάλην μου χαρὰν ἐδιάβασα τὸ
πρῶτό σου γράμμα, Κυριακὴ Ἀκτὴ, τὸ
ὅποῖον μοῦ ἐφάνη ὡραιότατον. Τὸ ψευδώνυμον
ποῦ σοῦ ἐνέκρινα, ἐλπίζω νὰ τὸ τιμήσῃς. Γρά-
φε μου συχνά.

Δάκρυ της Παναγίας, τὸ ἀνοστόλιστο γραμ-
μάτιόν σου μετὰ ἐκτίσεως πολὺ. Πόσον ἀγά-
πην ἐκφράζει! Ἐστᾷλη ὅτι, ἐξήγησες.

Σανθὴ Πουπέ, εὐχαριστῶ καὶ διὰ τὸ νέον
ἐξοπλισμόν σου. Ὅτι ποῦ εἰς τὴν Κορητικούλαν
και τὸν Τέλλον Ἀγγραν, ὅτι τὰ ποιήματά των
σοῦ ἀρέσουν τόσο πολὺ, ὥστε τὰ μανθάνεις
ἀπέξω.

Ὁραῖας ἐπιστολὰς, εἰς τὰς ὁποίας δὲν ἔχω
τόσον νᾶπαντήσω, μοῦ ἔστειλαν αὐτὴν τὴν
ἐβδομάδα και οἱ ἐξῆς: Ἡμιολία, Βαλκανικὴ
Συμμαχία, Κορητικούλα (ἡ ὁποία εὐχαρι-
στεῖ τὸν Τέλλον Ἀγγραν διὰ τὰ συγχαρητήρια,
και ἐλπίζει ὅτι γρήγορα θακούσῃ και τὸν ἰδι-
κὸν του προβιβάσμον, ἂν και εἶνε τὸσον μι-
κρὸς ἀκόμη) Ἡρωϊκὴ Σάμος και Ἡρώς της
Αἰθρίας, (τὸν ὁποῖον εὐχαριστῶ διὰ τὰς ζωη-
ρὰς ἐνεργείας.)

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ἐγκρίνονται: «Στάχυς» της Δυνάμεως
της Θελήσεως. — «Συσσίτιος» τοῦ Συμβόλου

τοῦ Χριστιανισμοῦ. — «Τὸ Ναυτόπουλο» και
«Ἡ Νεράιδες» της Τσοῦχρας. — «Ἡ Πόλις»
της Σημᾶς τοῦ Ἀβέρωφ. — «Μονόλογος»
τοῦ Φάνος. — «Μαράζι» της Ἀκαλίας. —
«Στὴ φύσιν» της Ἀγνώστου Χ. — Μικρὰ διὰ-
φορα διαφόρων.

Ἀπορρίπτονται: «Ἀπὸ τὰς θηριωδίας
τῶν Τούρκων» (ἀτεγνον). — «Τὸ ὑποκάμισον
εὐτυχῶς ἀνθρώπου» (γνωστὸν) τὸ ἐδῆμοσι-
σα ἄλλοτε. — «Τὰ δένδρα» (ἀτεγνον). — «Στὸ
μυτὴν τοῦ Κανάρη» (στιγμὴν βεβαιώσε-
ν). — «Φοιτητὴς και κλέπτης», «Χρῆσις Λο-
γαριθμῶν» (στιγμὴ ἀτεγνον). — «Καθένας ἔχει
τὴν ἱστορίαν του» κτλ. (δυσανγνώστα.)

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Οὐδὲν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀνανεοῦται,
ἂν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ δικαιώματος φε. 1.
Τὰ ἐγκρινόμενα ἢ ἀνανεούμενα ἰσχύουν μέχρι της
30 Νοεμβρίου 1913. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ Λ ἢ
νῆκουν εἰς ἀγῶνα, και ὅσα ἀπὸ Κ εἰς κορίτσια].

Νέα ψευδώνυμα: «Ὀνειρον τοῦ Κωνσταν-
τίνου. α. (Κ. Π.) Κυριακὴ Ἀκτὴ, κ. (Ε.
Γ.) Περιαντήριον α. (Ζήτω τὸ Κυνόκυβη-
μα) Μαγευτικὸν Δάσος, α. (Ζήτω ὁ Θρίαμ-
βος). Υἱὸς Πολεμιστοῦ, α. (Η. Π.)

Ἀνανεώσεις ψευδωνύμων: Σανθὴ Μου-
μέ, κ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

[Οὐδένα πρότασις δημοσιεύεται, ἂν δὲν συνο-
δεύεται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου ὡς ἐξῆς: Διὰ τὰς πρῶ-
τας τρεῖς προτάσεις ἐκαστοῦ φύλλου λεπτὰ 25.
Διὰ τὰς ἐπὶ πλέον τοῦ αὐτοῦ φύλλου, 5 λεπτά ἡ
λέξις. — Προτείνονται μόνον οἱ ἐχόντες ψευδώνυμον
ἰσχύον διὰ τὸ ἐτος τοῦτο, πρὸς τοὺς ἐχόντας ψευ-
δώνυμον ἐπίσης ἰσχύον διὰ τὸ ἐτος τοῦτο. Προτά-
σεις μετὰ ὀνόματα, ἢ μετὰ ψευδώνυμα κατηργημένα,
δὲν δημοσιεύονται. — Ὁ ἐντὸς παρενθέσεως ἀριθ-
μὸς σημαίνει πόσα τετράδια δὲν ἀνταπέδωκεν εἰ-
σέτι ὁ προτείνων].

Μικρὰ Μυστικά ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλ-
λάξουν: ἡ Τουνκίδα (...) μετὰ Ἡλὸν της
Καρδίας, Σελφίδα, Ἡμιολία, Ζιλέ, Κορη-
τικούλα, Περονέζ, Γλυκοχάραμα, Τυχο-
διώκτιδα, Ἀκαλίας, Νόβη, Γαλιεῖαν, Φά-
να, Ἀμαρυντίδα, Φοιβή, Τρελλοκούρη, Παπα-
ροῦνη, Γιούλι. — τὸ Βολιώτικον Κεράσι
(0) μετὰ Ἑθνικὸν Στρατὸν, Δύναμις της Θε-
λήσεως, Κορητικούλαν.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους
της: Γενναίονυχον Στρατηλάτην (εὐχαριστῶ
πολὺ δι' ὅσα γράφεις) Ρόδου Μοσχοβόλημα
(βραβεῖον ἔστειλα) Μαρουδίου Χ. Σ. (γράφει
μου ποῖα δὲν ἔλαβες νὰ σοῦ τὰ ξαναστείλω)
χαίρετ' ἑμένα στὴν ἀδελφὴ σου) Ἑλλάδα τοῦ
Ρήγα (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ἐξοπλισμόν σου)
Ἀτρώγιον Εὐδωράκι (εὐχαριστῶ τὴν ἀδελφὴν
σου περαστικὰ ἔστειλα) Διάδοχον Κυνό-
λευκον (ἐκτός της Ἰμβρου, ὑπάρχει και κά-
ποια Ἰκαρία ὥστε δὲν ἔχεις δίκη) Ση-
μαῖαν τοῦ Ἀβέρωφ (κάθε τοπικόν, τὴν νύκτα
μετὰ τὸ φεγγάρι φαίνεται ἀλλοιωτικόν) Πέναν
της Διαπλάσεως (τὰ ἔλαβες περιμένω και τὴν
ἐκτενέ) Γενναίονυχον Ἑλληνοῦ (θὰ δημο-
σιεύῃ, μὴ ἀνησυχῇς· ἀλλὰ ποτὲ, καὶ ἐγὼ δὲν
ξεύρω ἀκόμη) πὺς ἐπῆγε ἡ ἐκδρομὴ; Ἀδωδ-
ναῖον (ἔστειλα τὸ 23ον ἐκ νέου· εὐχαριστῶ κα-
λῶν ἐπιτυχίαν εἰς τὰς ἐξετάσεις) Βολιώτικον
Κεράσι (ἔστειλα) Φάνα (μπορεῖς νὰ μοῦ τὸ
στείλῃς νὰ τὸ διαβάσω) Ἀτρώγιον Σωφρα-
στῆαν (ἔστειλα μετὰ τὸν κομιστὴν και τὰ της
προηγούμενης ποῦ δὲν ἐλήφθη) Πανελλήνιον
«Ὀνειρον» (εὐχαριστῶ διὰ τὸ ἐξοπλισμόν σου)
θὰ εἶνε ὁ πρῶτος θὰ τὸ μάθω καὶ ἐγὼ ἀπὸ
τὴν διαλογὴν) Ἑλλάδα τοῦ Μεγάλου Ἀλε-
ξάνδρου (βραβεῖον ἔστειλα) Μελαροῦνη Μου-
μέ (χάρτη τῶν λύσεων και βραβεῖον ἔστει-
λα) Μεγάλῃ Ἑλλάδα, Ἀττήνιον Εὐζώνον
κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 28ην
Μαΐου, θὰπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

137ος Διαγωνισμὸς Δύσεων
Ἀπριλίου-Ἰουλίου

(Δι' λύσεις δεκταὶ μέχρι της 11ης Αὐγούστου,
ἀλλὰ και πέραν της προθεσμίας ταύτης, ἐφ'
ὅσον δὲν θὰ ἔχουν ἀκόμη δημοσιευθῇ).

283. Δεξιόγραφος

Ἐὰν ζῶν σιχαμένον
Μ' ἄνθη εὐσμία ἐνώσης,
Τῆς Μικρᾶς Ἀσίας χώραν
Παρευθὲς θὰ φανερώσῃς.
Ἐστᾷλη ὑπὸ της Ἑνδοῦ Νίκης

284. Συλλαβόγραφος

Δυὸ ἀντωνυμίες
Βζήσις στὴ γραμμῇ,
Καὶ βουνὸ ποῦ ξέρεις
Κάνεις στὴ στιχητῇ.

Ἐστᾷλη ὑπὸ της Αἰθρίας τῶν Σπετσῶν

285. Μεταγραμματισμὸς

Ὅταν μετὰ μέγαλο εἶμαι,
Ἐξω ἀπὸ τὴν πόλιν κείνην
Ὅταν μετὰ μικρὸ εἶμαι πάλιν,
Μ' ἔχεις πάνω στὸ κεφάλιν.
Ἐστᾷλη ὑπὸ της Γαλήνης

286. Τονόγραφος

Μία πόλις νέα ἑλληνική
Τὸν τόνον καταβάζει
Καὶ κράτος εὐρωπαϊκόν
Εὐθὺς παρουσιάζει.

Ἐστᾷλη ὑπὸ της Θαλασσοκρατίας Ἑλλάδος

ΛΥΣΕΙΣ

Τῶν Πνευματ. Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 14
146. Φίλημα (φι, λίμα.)—147. Ἰσός (ῖς, σός.)—148. Ἀτάρ-Ἀρτα.—149. Τροία-Τρία.

150. Κ Α Α 151. ΣΙΚΕΛΙΑ (Ι-
Α Δ Ρ σαάκ, Κιλικία, Ἑ-
Μ Μ Τ κλα, Λεία, Ἀλάσκα.)
ΣΙΒ Η ΡΙΑ —152. Ἡ μέθη (μέ-
Μ Τ Λ θή.)—153. ΑΝΑ-
Η Ο Ο ΦΗ, ΜΗΛΟΣ (Ἀ-
Δ Σ Σ Μύς, Νησσα, Ἀλ-
φειός, Φόδος, Ἡ-
Σαίας.)—154. Ὁ μὲν πλοῦτος θνητός, ἡ δὲ
δόξα ἀθάνατος.—155. Ἐν τῇ πίστει σωτη-
ρία (ἐν τι π' εἰς τι - σο - τυρία.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις μὲ ἀπλὰ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν
λεπτά 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητάς μας λεπτά 5
μόνον] μὲ παχέα στοιχεῖα τὸ διπλάσιον, καὶ μὲ
κεφαλαῖα τὸ τριπλάσιον. Ἐλάχιστος ὅρος 15
λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ἀδυνατοὶ τῶν 15 πληρο-
νται ὡς νὰ ἦσαν 15. Ὁ χωριστὸς στίχος.
ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, μὲ κεφαλαῖα ἢ παχέα ἢ
ἀπλὰ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν, ὑπολογίζεται ὡς ἓξ
λέξεις ἀπλά. —Αἱ μὴ συνοδεύονται ὑπὸ τοῦ ἀντι-
τίμου ἀγγελίαι δὲν δημοσιεύονται].

Α τικὴ Δύσις, σὰς γράφω καὶ ἐξηγοῦμαι.
Ὀνειρώδες Βάλς. (ΙΓ', 206)

Α ἡττητε Εὐζωνε καὶ Ἑλιδόφορος Ἑλ-
λάς, γὰρ δύο πασιτίσκα ὁ καθένας σας,
σὰς δίνω 25 ψήφους, Parole.
Ὀνειρώδες Βάλς. (ΙΓ', 207)

Εὐχαριστῶ θερμῶς ὑποστηρίζοντας ἐπίσης
εὐχαριστῶ θερμῶς δωδοναῖον δι' ὑπο-
στήριξιν, ἐλπίζων τοιαύτης κατὰ τὴν τελικὴν.
Σημαία τοῦ Ἀβέρωφ (ΙΓ', 208)

Προτείνω ἱδρυσιν συλλόγου ἐλλείψει τοι-
ούτου ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ἐπιθυ-
μοῦντες συνδράμειν ἀπευθυνέτω: Aristote
Niles, Club de Cons)ple, Péra, Constan-
tinople.

Περιμένω ὑποστήριξιν ἀπάντων Κωνσταντι-
νουπολιτῶν. — Σημαία τοῦ Ἀβέρωφ.

Α γνῶστε Χ., δὲν ὑπόσχεσαι ἓνα καλὸ τρα-
ταμέντο σ' ἐκεῖνον ποῦ θὰ σὲ ἀνακαλύ-
ψῃ; Αἶντε ντὲ! — Ρωμοπούλα (ΙΓ' 210)

Κ όμησα Καυτὶ, Βοσκοπούλα τοῦ Μι-
στρά, σὰς ξέρω' σεῖς; Ξανθὸ Διαβο-
λάκι, δὲν κρύβεσαι. Σ' ἔμαθα κ' ἐμένα.
Ρωμοπούλα (ΙΓ', 211)

Σ' ὅλη τὴν παρέα.
Ἄν μὲ δεῖτε, σὰς ὑπόσχομαι ἀπὸ δύο
παγωτὰ κάθε μιᾶς. — Ρωμοπούλα (ΙΓ', 212)

ΕΥΓΕΝΕΣ ΔΑΝΙΚΟΝ
21 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
26 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Κυανὸ ὑποψήφιοι. Ὅλοι ἄσπρο! (ΙΓ', 213)

Κ ΥΑΝΟΥΝ ΚΟΜΜΑ — Παιρη-
θέντος Ἐνδόξου Μεσολογγίου, διορί-
ζεται γραμματεὺς τὸ Πειρακτῆρον.
(Ἐκ τοῦ Προεδρείου.) (ΙΓ', 214)

Ε λληνόπουλα! Μόνον ψηφίζοντες τὰ ὑπέ-
ροχα ψευδώνυμα:
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΟΝΕΙΡΟΝ
καὶ
ΔΟΞΑΣΜΕΝΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
τὰ ἐγκλείοντα ἐντός αὐτῶν ὀλόκληρον τὸν πα-
τριωτισμόν, δεικνύετε τὴν πρὸς τὴν πατρίδα
ἀγάπην σας. (ΙΓ', 215)

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ»

Ἰδρὺομεν παράρτημα ἐν Κορίνθῳ μὲ Πρέ-
δρον Γ. Κουτσουλέντην (πρώην «Ὀρίαμ-
δου»), Γραμματέα Ἀθ. Κανιάρην, Ταμίαν
Π. Βλάσην, καὶ Σύμβουλον Γ. Σκληῖαν.

Τ σοῦχτρα, γιατί δὲν ἀπήντησες στὰ Μικρά
μου Μυστικά; Ἀναμένω. Ἀγνωστος Χ.

Π αιδιά! ἓνα ἄσπρο... ἓνα ἄσπρο στὸ Πα-
νελλήνιο Ὀνειρο. Μὴ περιμένετε νὰ
σὰς τὸ ποῦν! Σὰς μιλεῖ μόνο του τ' ὠραῖο
ψευδώνυμό του. — Ἀγνωστος Χ. (ΙΓ', 218)

Μ ικρὸ Χελιδονάκι, σοῦ ἔγραψα, ἀλλ'
ἀπάντησίν σου δὲν ἔλαδον. Διαιτί;
Γράψε μου τάχιστα. — Ἀήτητος Εὐζωνος.

Ζ ήτω! Ζήτω ὁ τροπαιοῦχος ΘΡΙΑΜ-
ΒΟΣ ὁ συντρίψας τὸ δημοψηφίσμα
ΠΕΝΤΕ ΗΝΩΜΕΝΟΥΣ Συλλόγους.
Ὅλοι ὅσοι ποθεῖτε τὴν νίκη, τὸν θρί-
αμβο, ταχθῆτε ὑπὸ τὴν σημαίαν του.
Ἀήτητος Εὐζωνος (ΙΓ', 220)

Ο λοι ἄσπρο! Ὅλοι ἄσπρο στὰ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΟΝΕΙΡΟΝ
ΔΟΞΑΣΜΕΝΗ ΕΛΛΑΔΑ
(ΙΓ', 221) Ἀήτητος Εὐζωνος

Γ ιὰ τὸ Θεό, Τσουνκίδα, μὴν ξαναπῆς
μπύρα, παιδί μου, γιατί ζαλίζει πολὺ
τρώγε μόνον πάστες. — Τσοῦχτρα (ΙΓ', 222)

Π ὅδε τοῦ Ἑλληνισμοῦ, διαρκῶς στὰ μου-
σεια θὰ εὐρίσκεισαι. Σὰν θὰ ἴδῃς τὸ
Μουσεῖον τῆς Τριπόλεως... Ἄσε τὴν Ὑψη-
λὴν Ἰδέαν ποῦ ὅλο τὸ θαυμάζει... Τὸν δὲ
Γενναῖοψυχον Ἑλληνα... Ἀθάνατος Ἑλλάς.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΛΛΑΣ

Κ ατὰ τὴν παρούσαν τριμηνίαν ἡ «ΕΛΛΑΣ»
ὑποστηρίζει τοὺς: Ἀθάνατος Ἑλλάδα,
Πόθον τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ πάντα τὸν συν-
δυασμὸν τῶν συμμάχων «Ἀγῶνος», «Κυανὸ
Κόμματος», «Νίκης».

Ἐνεκα τῶν ἐξετάσεων, ἀναβάλλεται ἡ κλη-
ρωσις τῶν λαγείων διὰ μέσα Ἰουλίου. Ζητή-
σατε πάντες πρὸς 0,35 ἑκάστον. Σύλλογον
Ἑλλάδα, poste - restante, Τρίπολιν.

Φ ιλτάτῃ Ἀτικῇ Δύσις, πολὺ, πολὺ εὐχα-
ριστῶ γιὰ τὰς ὁλοθέρμες εὐχὰς σου.
Ἀναστηθεῖσα Ἠπειρος. (ΙΓ', 225)

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΝΙΚΗ»

Ἰδού τὰ ὑπέροχα ψευδώνυμα τῆς κραταιᾶς
«Νίκης» τὰ περιεμνόμενα μετ' ἀνυπομό-
νησίας. Ἀποφεύγοντες συνήθεις δηλώσεις, ἀρ-
κούμεθα νὰ τονίσωμεν ὅτι ἡ νίκη κλίνει καὶ
θὰ στεφανώσῃ τὴν «Νίκην».

ΑΘΑΝΑΤΑ 1821-1912

ΑΙΜΟΣΤΑΓΗΣ ΚΡΗΤΗ
ΑΡΜΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
ΑΝΑΚΤΗΘΕΙΣΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
ΕΛΛΑΣ ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΟΛΟΣΘΡΙΑΜΒΕΥΩΝ ΜΕΓΑΛΟΪΔΕΑΤΗΣ
ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΚΥΜΑ ΤΟΥ ΕΥΡΙΠΟΥ
ΠΟΛΥΠΟΘΗΤΟΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Ζήτω ἡ «ΝΙΚΗ»! Ζήτω ωω!..

«ΝΙΚΗ» ΘΑ ΝΙΚΗΣΗΣ
Ν.Δ.Π. (ἂν μ' εὕρης;) (ΙΓ', 227)

Εμπρός εὐγενεῖς ψηφοφόροι, τὴν ψήφον σας
εἰς τὰ ὑπέροχα τῆς «Νίκης» ψευδώνυμα.
Κωνσταντῖνος Κανάρης (ΙΓ', 228)

ΘΡΙΑΜΒΕΥΩΝ ΜΕΓΑΛΟΪΔΕΑΤΗΣ

Ὑποψήφιος Δημοψηφίσματος
ΔΙΑ ΠΡΩΤΕΙΑ (ΙΓ', 229)

ΕΛΛΑΣ ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΟΛΟΣ

Ὑποψήφιος δημοψηφίσματος Β' τριμηνίας
ὑποστηριζόμενος ὑπὸ τῆς «ΝΙΚΗΣ»

ΤΟΜΟΙ

ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879 - 1893)

Τόμοι 12 (οἱ ἐξῆς: 4, 5, 7, 15,
16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23)
πρὸς φρ. 1 ἑκάστος, καὶ ταχυδρομικῶς φ.
1,40 διὰ τὸ Ἑσπ. καὶ 1,30 διὰ τὸ Ἑσπ.
Τόμοι 7 οἱ ἐξῆς: 1, 8, 9, 11, 12,
14, 24, πρὸς φρ. 2,50 ἑκάστος.

(Οἱ Τόμοι τῆς Α' Περιόδου 2ος, 3ος,
6ος, 10ος καὶ 13ος ἐξητλήθησαν.)

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1894 - 1911

Τόμοι 5: τῶν ἐτῶν 1894, 1895,
1896, 1897 καὶ 1898, ὡν ἑκάστος τι-
μαῖται: Ἀδετος φρ. 3 — Χρυσόδετος φρ. 6.
Διὰ τὰς Ἐπαρχ. ἀδετος 3,50, χρυσόδετος 6,50
Διὰ τὸ Ἑξωτερ. » 4, — » 7, —

Τόμοι 7: τῶν ἐτῶν 1899, 1900,
1901, 1902, 1903, 1904 καὶ 1905, ὡν
ἑκάστος τιμαῖται ἐλεύθερος ταχυδρ. τελῶν:
Ἀδετος φρ. 7 — Χρυσόδετος φρ. 10.

Τόμοι 7: τῶν ἐτῶν 1906, ἔως
1912, ὡν ἑκάστος τιμαῖται:
Ἀδετος φρ. 8 — Χρυσόδετος φρ. 10.

ΕΒΔΟΜΑΣΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 25ου ΦΥΛΛΟΥ

(Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελίδα 217).

ΑΘΗΝΩΝ: Ἀναστ. Τσούκλης, Ν. Παπαδόπου-
λος, Εὐαγ. Κ. Γεωργίου, Αἰνός Ν. Πολίτης, Κλ.
Κουτσομητόπουλος, Γεωρ. Π. Κουτσομητόπουλος,
Ἀτομήτος Σωφράτζη, (24—25).

ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ: Τριλὴ Ναυτοπούλα.
ΘΗΒΩΝ: Σοφ. Γ. Σίννης.
ΙΘΑΚΗΣ: Γ. Κ. Κολαΐτης.

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Ἰακὴν Τραβέλλα (24—25).
ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Φανὴ Παγαγιωτακοπούλου.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ: Νικήτης τοῦ Μπιζανίου
(24—25).

ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Μαρία Ι. Γεωργίου, Ξεν. Α. Βυζάς,
Παναγ. Α. Ἰωάννου, Διον. Κ. Μπαϊλάκης, Δημ.
Θ. Οικονομοπούλου.

ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ: Βασιλικὴ Κ. Τσιουλινχο-
πούλου, Λίλια Δ. Λαδοῦ, Ἀπ. Α. Ζέρβας.

ΝΑΥΠΑΛΙΟΥ: Κλ. Γ. Κοτοπούλης.
ΠΑΤΡΩΝ: Πατρινὸ Ναυτοπούλου.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Νικήφορος Ναυμαχία, Ἰάσων Σκέν-
τορις.

ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Βαρβάρα Χ. Παναγιωτοπούλου,
Σόλων Ν. Σπυροπούλου, Δημ. Ἀγγελέτος, Ν.
Ε. Κούρτης.

ΦΑΛΗΡΟΥ: Κωνσ. Ι. Τζηρίτης, Ἰω. Εὐθ.
Ἀραβόστας.

ΦΙΛΙΠΠΩΝ: Ἀντ. Παζάνης (24—25), Παναγ.
Κ. Γλυκοφιδης, Γ. Χ. Ζαγούρας, Ν. Α. Κάης.

ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Σ. Α. Ζάγος, Σοφ. Ι. Μαρῖνος,
Μεγαλόφωνος Κωνσταντῖνος, Ν. Ζ. Στάλας, Ἰωαν.
Γ. Νάστας, Κωνσ. Ι. Σπανός, Ρολ. Π. Λεγκαλ.

Κωνσταντῖνος Κανάρης.
ΧΑΝΙΩΝ: Κωνσ. Κων. Κατσοράκης (24, 25).

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὐρόντων ὁρῶν τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα
ἐπέθηκαν εἰς τὴν Κληρωτὶδα καὶ ἐληρωθήσαν
οἱ ἐξῆς δύο: ΠΑΝ. Κ. ΓΑΥΚΟΦΡΙΑΣ ἐν Φι-
λιατοῖς καὶ ΚΩΝΣΤ. ΚΩΝ. ΚΑΤΟΦΡΑΚΗΣ ἐν
Χανίοις οἱ ὅποιοι ἐνεγράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας
ἀπὸ τῆς Ἰουλίου.
Πλεονάζοντα 2,20 διὰ τὸν προσεχὲς Διαγωνισμόν.